

Ταξίδι στα Κύθηρα

Τ' ώραϊο καράβι ἔτοιμο στὸ χαρωπὸ λιμάνι,
γιορταστικὰ μὲ γιασεμιὰ καὶ ρόδα στολισμένο,
μὲ τὶς παντιέρες τοῦ ἀλαφριῆς στὴν ἀνοιξιὰτικη αὔρα
καὶ τ' Ὀνειρό μας στὸ χρυσὸ πηδάλιο καθισμένο,

μᾶς πῆρε γιὰ τὰ Κύθηρα, τὰ θρυλικά, ὅπου μέσα
σὲ δέντρα καὶ λούλουδα καὶ γάργαρα νερὰ
ὕψώνεται ὁ μαρμάρινος ναὸς γιὰ τὴ λατρεία
τῆς Ἀφροδίτης - τοῦ ἔρωτα τὴ θριαμβικὴ θεά.

Μὰ τὸ ταξίδι ἦταν μακρὸν κ' ἡ χειμωνιά μᾶς βρῆκε!...
Οἱ φανταχτερὲς κι ἀνάλαφρες παντιέρες μουσκευτῆκαν,
τὰ χρώματα ξεβάψανε καὶ τ' ἄνθη ἐμαραθῆκαν

καί, κάπου ἀπὸ τοὺς ἄξενους τοὺς οὐρανοὺς, τὸ πλοῖο
ἀπόμεινε ἀκυβέρνητο στὸ κῦμα τ' ἀφρισμένο
μὲ τὸ φτωχὸ μας Ὀνειρο στὴν πρύμνη πεθαμένο.

Κώστας Ουράνης